

Jol 1912

Jolesongen

1.

Og Herrens klaarleik der lyste fram,
med jole-englar seg synte.
Og bjart fraa høge himmel-tram
ljomande ljoskar brynte.

2.

Og litir skifte og auka paa
som fagraste verljos-boge.
Og slikt eit syn du vel aldri saag
himlen han stod som i loge.

3.

Og hjuringane rædsla tok
dei vart som svime-slegne.
Det underleg i hugen skok,
som gjenom eld dei var dregne.

4.

«Aa aldri føelen du tenkje paa
din eigen manna-smaaleik,
lat upp ditt auga, skal du faa sjaa
eit syn av Herrens klaarleik.»

5.

Ja, lat upp augo kven som kan
og sjaa kor det lyser og straalar
naar himmel-glødd ein Herrens mann
med livsens fargar maalar.

6.

For ljos og tonar dei ærast skal
og fylgje kyrkja paa ferdi,
so Herrens hus som ei tempel-hall
kan lysa ut yver verdi.

7.

Og David, Luther og Lindemann
skal prisast av kvar ei tunge,
og Rafael i alle land
skal gleda gamle og unge.

8.

Kyrkja gav oss i fedra-arv:
um kunsti du vel skal verje [-a]
heilag venleik heidrast tary
lat ingen venleiken herja.

9.

Ho veit at reinaste livsens glod
igjenom tonar kan straale, [-a]
ja at med sitt eige dyre blod
var det at kunstnaren maala.

10.

Englar lærde oss syngje i kor
den jole-natti bjarte,
di songen skal so høgt i nord
døyve vetren den svarte.

11.

Herrens klarleik er det som skin
fraa bilætet ved kvart alter.
Av englesongen ein ljod so fin
er gjøymd i kvart rein-mælt psalter.

12.

Englar var det, fraa himmelen fór,
og vilde kvar kunstmann raade,
stend og andar fargar og ord
til diktaren av Guds naade.

13.

Ja gjerne me i vaar vetter-draum
paa ljoset maa rett faa auge
daa vil med i ein straale-flaum
sjæl og sansar faa lauge.

14.

Ja, gjev at kvart eit kyrkje-hus
maa faa ein liten tone
av all den bjarte straale-sus,
som strøymer um Herrens trone.

15.

Ja, gjerne at kvar ein kyrkje-lyd
maa late upp sitt øyre,
so kvart eit aar han songen ny
fraa englane maa faa høyre.

16.

Den fagre songen um fred paa jord
og hugnad for oss alle,
han stig so vent fraa engle-kor
som kyrkje-klokkur mun kalle.

17.

Di vilja med no kvar og ein,
ja baade gamle og unge,
syngje fjaage som fugl paa grein
Gud prise med klaaraste tunga.

1912